

af Reguleringstillæg for det kommende Finansaar, hvorunder det fra Finansministeriets Side blev fremhævet, at man med Hensyn til Beregningen af Reguleringstillægget for Statstjenestemænd m. v. i det store og hele maatte følge den samme Linie, som er blevet fastslagt ved Formandskabets Kendelse. Der blev paa denne Forhandling paa Regeringens Vegne fremsat Forslag, hvorefter der for Tiden efter 1. April 1942 udover de hidtidige 13½ Portioner Reguleringstillæg og det hidtidige midlertidige Tillæg ydes som yderligere Reguleringstillæg et Beløb svarende til 1½ Portion ordinært Reguleringstillæg, d. v. s. Halvdelen af det nu lovhjemlede yderligere Tillæg. Den for en Grundløn paa 1 500—1 799 Kr. gældende Portion paa 84 Kr. foreslaas dog samtidig hævet op til næste Sats, som er 96 Kr., ligesom Procentsatsen for Grundløn under 1 500 Kr. forhøjes tilsvarende. Dette svarer til den for indeværende Finansaar trufne Ordning.

Bestemmelserne angaaende Reguleringstillæggets Beregning findes i Lovforslagets § 1, og ved § 2 hjemles fortsat Ydelse af det hidtidige midlertidige Tillæg. Ved Bestemmelserne i § 3 fastsættes, at de foranførte Regler ogsaa finder Anvendelse med Hensyn til Tjenestemænd, Pensionister m. fl. i Folkeskolen og Folkekirken paa tilsvarende Maade som hidtil.

Da man maa anse det for rimeligt, at den i Tjenestemandsløvens § 92, Stk. 3, fastsatte Regulering af visse Honorarer m. v. begrænses efter tilsvarende Principper som foran foreslaaet med Hensyn til Reguleringstillægget, stilles der i § 4 Forslag om, at nævnte Honorartillæg forhøjes med 4 pCt. i Stedet for med de 9 pCt., som den nugældende Lovregel vilde hjemle.

For saa vidt angaar Tjenestemænd, Funktionærer og Pensionister m. v. i en Kommune, en anden offentlig Institution

eller et koncessioneret Selskab, i hvis Lønvilkaar indgaar Reguleringstillæg eller Dyrtidstillæg, der reguleres i Henhold til Statstjenestemandsløvens Regler eller efter hertil principielt svarende Regler, har man fundet det rimeligt, ligesom Tilfældet nu er efter Loven af 18. Marts 1941, at en eventuel Dyrtidsregulering i Lovens Gyldighedsperiode ikke maa overstige den for Tjenestemændene fastsatte Dyrtidsforhøjelse, jfr. Lovforslagets § 5. Endvidere foreslaas ændret opretholdt de i nævnte Lov indeholdte Regler, hvorefter Finansministeren er bemyndiget til for Statstjenestemænd og Statspensionister, der er fyldt 60 Aar, og hvis Reguleringstillæg er blevet nedsat eller fremtidig nedsættes som Følge af Ændringer i deres ægteskabelige Stilling eller Husstandsforhold, at bestemme, at Reguleringstillægget, saafremt særlige Forhold taler derfor, fortsat kan udbetales efter den i Tjenestemandsløvens § 91, Stk. 1, omhandlede Sats.

Da det fortsat maa anses for uheldigt, om der var Adgang for Tjenestemændene til gennem Udstedelse af Lønforordninger at belaae den Lønstigning, der under de nuværende ekstraordinære Forhold ydes gennem Dyrtidsregulering, foreslaas der i § 7 i Lovforslaget optaget en Bestemmelse om, at den i Finansaarene 1941—42 og 1942—43 foretagne Forhøjelse af Reguleringstillægget ikke kan medregnes i det Beløb, for hvilket der i Henhold til Tjenestemandsløvens § 34 kan gives Forskrivning. En tilsvarende Bestemmelse har været gældende for Finansaaret 1941—42.

Den foreslaaede Ordning tænkes i Realiteten kun fastsat for de første 7 Maaneder af Finansaaret 1942—43. Derfor foreslaas det i § 8, at der inden 1. November 1942 vil være at forelægge Rigsdagen Forslag til Revision af Loven.